

under ministerkontrol, hvor enhver form for deltagelse af almindelige mennesker alene har til hensigt at legitimere slige hensigter for nogle, som har til hensigt at brandskatte folk.

Det er mildt sagt ikke det, det handler om, og derfor synes jeg efterhånden, det er grotesk, at man ikke i det mindste forholder sig bare nogenlunde til det saglige indhold, som vi har at gøre med her, i stedet for at køre rundt med alle mulige opfattelser af, hvilke synspunkter vi skal tilægges.

Så vil jeg også gerne spørge skatteministeren, om skatteministeren virkelig er sikker på, at det personale, som skal være til rådighed i de kommunale vurderingssekretariater, indtil man har fået den nye organisation til at fungere, dvs. året ud, også er til rådighed. Eller tror ministeren, at der er bare nogenlunde bærekraft i det, formanden for Kommunernes Landsforening har sagt, nemlig at man ikke kan forvente, at kommunerne føler sig forpligtet til at fastholde mandskabet det pågældende sted, og at de pågældende må formodes at søge derhen, hvor der er arbejde at få i fremtiden – altså at der netop ikke vil være personale til rådighed til at håndtere de klager, som åbenbart ikke går i et sort hul, men et eller andet sted hen? Vi håber, vi får det at vide, for det kunne jo være, at borgerne også var interesseret i at høre det.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Når vi diskuterer L 180, sker det, at vi også kommer ind på L 100. Det er svært at undgå, og da vi behandlede L 100, blandede den socialdemokratiske ordfører også L 180 ind, så det går vel begge veje. Men jeg skal selvfølgelig forholde mig, så godt jeg kan, til L 180.

Det undrer mig, at man kan være imod både L 100 og L 180. Der skal ingen ændringer være, og man vil ikke svare på, om det skyldes, at man ønsker at fortsætte derudad med skatteskruen, som om intet var hændt. Men jeg håber trods alt, at Socialdemokratiets ordfører vil svare på, om man simpelt hen vil have lov til at fortsætte skatteskruen og bruge den vurderingsorganisation, vi kender nu, til at varetage det arbejde.

Men ellers er jeg nødt til at konkludere, at nu har vi diskuteret dette lovforslag, L 180, meget, meget længe, og vi har stort set haft fat i hver en flig af det. Der kan ikke længere være gemt ret meget.

Vi er uenige om, hvorvidt der vil være en god organisation til at tage over, så vi får en god vurdering. Men kan Socialdemokratiets ordfører ikke nikke genkendende til, at hvis han havde delt vores opfattelse af en sikker og god vurdering, så sparer vi altså også det offentlige samfund for 125 mio. kr., som den nye vurderingsorganisation er billigere.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jeg vil godt meget kraftigt understrege, og det tror jeg også at jeg roligt kan gøre på vegne af hr. Kristian Jensen, at der ligger ikke fra Venstres eller regeringens side nogen form for kritik af de mennesker, der har udført det arbejde, som de er blevet bedt om, tværtimod, det er systemet, som vi angriber. Den, som såede tvivl om folkenes arbejde, var en af de to socialdemokratiske ordførere, der stod heroppe og sagde, at det flød med forkerte tal.

Vi ønsker at gøre op med et system, som jo åbenlyst er blevet brugt som instrument til at hæve ejendomsværdiskatterne. Det er jo det, det handler om. Derfor er fru Charlotte Antonsens spørgsmål jo også ganske relevant, og derfor vil jeg også stille det her igen: Er det sådan, at Socialdemokratiet, hvis det engang igen får magt, som det har agt, så vil fjerne loftet over ejendomsværdibeskatningen?

Det, det handler om for den enkelte borger, er jo dybest set, hvorvidt skatterne stiger eller ej. Det har vi ikke fået et svar på endnu.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg bliver beskyldt af de to ordførere fra Socialdemokratiet for at tale om et forkert forslag.

Jeg vil godt gentage det, jeg sagde før, nemlig at denne regering har stoppet skatternes himmelflugt. Vi har lagt beton eller cement over ejendomsskatterne. Det er baggrunden for, at man nu kan gennemføre en forenkling af vurderingsorganisationen, at vi kan gennemføre en afbureaukratisering på det her område.

Det er klart, at de vurderingsmænd, som har stået for vurderingerne og har gjort et godt stykke arbejde, jo er dem, der bliver ramt, fordi det er dem, der forsvinder, og derfor tillader jeg mig at sige, at så er det da forståeligt, at de klager. Det er da ikke så ejendommeligt. Kommunerne klager også, men det er, fordi deres administration ikke længere skal være udgangspunkt for vurderingerne.